ادامه از صفحه۳

بحران یمن برنده ندارد

برنده تحولات یمن در نهایت چه کشوری خواهد بود؟

به‌نظر من اگر تحولات به‌همین‌شکل پیش برود، هیچ کشوری برنده این بحران نخواهد بود. کشور فقیر و محروم یمن با تخریب زیرساخت‌هایش فقیرتر و محروم‌تر خواهد شد. احتمالا این کشور گرفتار جنگ داخلی خواهد شد. چنین وضعیتی شرایط مساعدی برای رشد گروه‌های تروریستی نظیر داعش و القاعده به‌شمار می‌آید که این امر نه‌تنها به‌ضرر یمن بلکه به ضرر عربستان نیز خواهد بود، زیرا عربستان به‌دنبال این بود که از نفوذ ایران در همسایگی خود جلوگیری کند، اما اقدامات او به گسترش نفوذ داعش و القاعده در همسایگی می‌انجامد که خطری شدید برای امنیت داخلی این کشور خواهد بود.

اکثر مردم یمن همان‌گونه که قبلا عرض کردم به‌طور تاریخی نسبت‌به عربستان نگاهی منفی دارند؛ این نگاه منفی تشدید خواهد شد. به احتمال زیاد عربستان اقدام‌به حمله نظامی زمینی علیه یمن نخواهد کرد. اگر چنین کند خطای بسیار بزرگی مرتکب شده و در باتلاق یمن بیشتر گرفتار خواهد شد. جمهوری‌اسلامی‌ایران هم از اینکه در محیط اطرافش کانون‌های رشد و پرورش تروریسم خشن گسترش یابد، هیچ طرفی نخواهد بست. خلاصه آنکه این بحران طرف پیروز نخواهد داشت.

تحولات یمن تا چه حد بر مواضع ایران تأثیر می‌گذارد؟

ایران امروز یک‌قدرت مهم منطقه‌ای است. لازمه بزرگ‌بودن، رفتار بزرگانه داشتن است. تکیه بر قدرت سخت در تعامل با همسایگان، به‌ویژه در جهان امروز کارآمد نیست، بلکه آثار کاهنده و فرساینده‌ای بر توان ملی ایران خواهد داشت، حتی وجود رقابت‌های منطقه‌ای برای اتحاد کشورهای عرب منطقه علیه ایران کافی است، چه برسد به اینکه کانون‌های اختلاف حل‌نشده‌ای هم میان ایران و همسایگان وجود داشته باشد. خطری که امروز بیش از گذشته ایران را تهدید می‌کند، این است که ایران به‌جای اسرائیل محور اتحاد، انسجام و نیز دشمنی و کینه‌توزی کشورهای عرب قرار گیرد. دقت داشته باشید شکل‌گیری نیروی نظامی مشترک عربی، اگرچه به‌نظر من سرانجامی ندارد و خطری برای ایران به‌شمار نمی‌رود، اما عملا با هدف یا به‌بهانه جلوگیری از نفوذ ایران تشکیل شده است.

امروز دولت‌های محافظه‌کار عرب مانند عربستان درقبال ایران با اسرائیل هم‌موضع شده‌اند. شکل‌گیری یک هم‌سویی سیاسی منطقه‌ای علیه ایران، محدود به کشورهای عرب نخواهد بود. وضعیت به‌گونه‌ای است که ترکیه نیز که با ما روابط سیاسی خوب و روابط اقتصادی گسترده‌ای دارد، برای نزدیک‌شدن به عربستان و نیز کاستن از حجم منطقه‌ای ایران، از این فضا استفاده می‌کند و ایران را متهم به دخالت در بحران یمن می‌کند. افغانستان هم اعلام می‌کند در بحران یمن در کنار عربستان ایستاده است! روابط سرد و انزوای سیاسی، به راهبرد کشورهای محافظه‌کار عرب برای خارج‌کردن اسرائیل از کانون منازعه و اختلاف در منطقه و قراردادن ایران به‌جای آن کمک می‌کند. این چیزی است که ما باید بکوشیم شکل نگیرد. ایران در مواجهه با بحران‌های منطقه‌ای باید به قدرت نرم خود که به مراتب موثرتر و کارآمدتر از قدرت سخت است و در تقویت و ارتقای موقعیت منطقه‌ای و جهانی ایران اثری فزاینده دارد، تکیه کند. سخن‌های آقای رئیس‌جمهور پس از توافق سیاسی با ۱+۵ از این نظر حائزاهمیت بود. آقای روحانی در بخشی از آن سخنان کوشید از این موضع سخن بگوید و این چهره از ایران را به همسایگان و کشورهای منطقه بنمایاند. به‌نظر من این سخنان آگاهانه و کاملا سنجیده و دقیق بود. امیدوارم که به اساس استراتژی سیاست منطقه‌ای ایران تبدیل شود. به گمان من اگر فرصت بحرین از دست رفته است، فرصت یمن هنوز باقی است. ایران می‌تواند در بحران یمن با عربستان کار کند. ایران این ظرفیت را دارد که منطقه را مدیریت کند، به شرط آنکه مانند بزرگان رفتار کند، البته چنین منش و روشی در سیاست خارجی، لوازمی دارد.

خبر

نماینده سابق ایران در نیویورک:

آنچه به‌دست آمده تسلیم قدرت‌های بزرگ است

• **ایسنا:** محمد خزاعی، سفیر و نماینده دائم سابق ایران در سازمان‌ملل‌متحد خطاب به محمد جواد ظریف وزیر خارجه ایران گفت: آنها که با سازوکارهای حقوقی بین‌المللی و روابط سیاسی پیچیده امروز دنیا آشنایند، به‌خوبی می‌دانند آنچه به‌دست آمده درواقع تسلیم قدرت‌های بزرگ جهانی در مقابل مقاومت و ایستادگی ملت بزرگ ایران است.

مروری بر روابط ایران و ترکیه هم‌زمان با سفر اردوغان به تهران

رقیبان همیشگی، دوستان موسمی

محمدحسن نجمی

ایران و ترکیه؛ دوهمسایه‌ای که بیشتر از رفاقت، رقابت می‌کنند. این دو همسایه زمانی هرکدام یک امپراتوری بودند، اکنون امپراتوری‌ها به تاریخ پیوسته اما ترکیه چندسالی است که به فکر احیای امپراتوری عثمانی افتاده، طرحی که به «نوعثمانی‌گری» معروف است. امروز رئیس‌جمهوری این کشور به ایران می‌آید. «رجب طیب‌اردوغان» در حالی امروز پس از سه‌سال در تهران است که در این سه‌سال اتفاقات زیادی در آنکارا افتاده است. از حملات لفظی «اردوغان» به ایران بر سر مسائل منطقه‌ای تا تغییر ساختار نظام سیاسی ترکیه توسط نخست‌وزیر سابق ترکیه و رئیس‌جمهور فعلی.

رابطه پرفرازونشیب ایران و عثمانی از زمان حکومت قاجاریه، شکل تازه‌ای به خود گرفت. ایران در زمان پادشاهی ناصرالدین‌شاه و صدراعظمی امیرکبیر در سال۱۸۵۱ میلادی نخستین سفارت خود در عثمانی را تاسیس کرد. «امیرکبیر»، حاج «میرزا احمدخان» را که از کارکنان وزارت‌خارجه آن‌زمان بود، به‌عنوان مصلحت‌گذار ایران راهی استانبول کرد. هرچند از زمان امپراتوری دو کشور تا الان «تنش» جزو لاینفک روابط ایران و ترکیه بوده اما این تنش هیچ‌گاه نتوانسته بر همسایگی دوکشور سایه افکند و دو طرف هرطور بوده با یکدیگر کنار آمدند. شاید همین امر هم بوده که باعث شده تا روند اعزام سفیر بین تهران و آنکارا هم چندسال دچار اخلال شود. شاید چشمگیرترین اتفاق بین تهران و آنکارا در دوران پهلوی‌ها را لغو روادید عبورومرور بین اتباع دو کشور در زمان پهلوی اول دانست.

ترکیه و ایران پس از انقلاب

پس از پیروزی انقلاب‌اسلامی در ایران، آن‌هم در زمان حکومت سکولارها در ترکیه، دوطرف سعی داشتند با یکدیگر تعامل کنند. سال۱۳۶۴ و در اوج جنگ تحمیلی، سفر «تورگوت اوزال» نخست‌وزیر وقت ترکیه به ایران، فصل جدیدی در روابط ترکیه و ایران گشود. اما باز هم این روابط دستخوش ناملایماتی شد.

در سال۱۳۷۵ و دولت سازندگی، «نجم‌الدین اربکان» رهبری حزب اسلامگرای رفاه در ترکیه روی کار آمد. هرچند عمر نخست‌وزیری او یک‌سال بیشتر نشد اما در همان یک‌سال نیز فرصتی مهیا شد تا به تهران بیاید و کمی روابط را رو به گرمی ببرد. اما سکولارها دولت او را ساقط کردند و خود روی کار آمدند. پس از سقوط دولت اربکان، در سال۱۳۷۵ اتحادیه اروپا به بهانه ماجرای میکونوس سفرای خود را از تهران فراخواند، آنکارا هم به پیروی از اتحادیه اروپا برای به‌دست‌آوردن دل اروپا جهت عضویت در این اتحادیه، سفیر خود را از تهران فراخواند. اما با این وجود دیدار سال۷۶ رئیس دولت اصلاحات و رئیس‌جمهوری ترکیه در حاشیه پنجمین نشست سران کشورهای عضو اکو در قزاقستان منجر به تبادل سفیر بین دو کشور شد.

پیروزی حزب اردوغان

هرچند در دهه۹۰ میلادی ستاره اقبال اسلامگرایان رو به افول بود، اما شاگردان محبوب «اربکان» و در راس آنها «رجب طیب اردوغان» در سال۲۰۰۱ حزب «عدالت و توسعه» را تشکیل داد و در انتخابات پارلمانی آن سال پیروزی چشمگیری به‌دست آوردند. آن زمان تهران از پیروزی یک حزب اسلامگرا خرسند شد. «اردوغان» که حزبش اکثریت پارلمان را در اختیار گرفته بود، در آستانه حمله نظامی آمریکا و ائتلاف به عراق، دست به یک بازی هوشمندانه زد تا هم در ائتلاف شرکت نکند و هم وجهه خوبی در افکار عمومی جهان عرب و مردم خودش پیدا کند. او درخواست برای حضور در ائتلاف یا حتی در اختیار گذاشتن مرزهای جنوبی‌اش برای حمله به عراق را به پارلمان ارائه کرد. پارلمان هم که از هم‌حزبی‌های «اردوغان» تشکیل شده بود، به این طرح‌ها رای منفی داد تا هم همکاری با ائتلاف را «از سر خود باز کرده باشد» و هم در افکار عمومی تاثیرگذار باشد.

اما یکی از نخستین چالش‌های بین ایران و ترکیه در زمان نخست‌وزیری «اردوغان» به مسئله شرکت «تاو» و شرکت «ترک سل» برمی‌گردد. در آخرین سال‌های دولت اصلاحات، مجلس اصولگرای هفتم، به دلیل آنچه ارتباط این دو شرکت با شرکت‌های اسرائیلی خوانده می‌شد رای به جلوگیری از همکاری دولت با آنها داد. «تاو» شرکتی خدماتی است که قرار بود، خدمات کترینگ و... را در فرودگاه امام خمینی(ره) بر عهده گیرد و شرکت «ترک سل» هم بنا بود به‌عنوان اپراتور دوم تلفن همراه در ایران فعال شود که هردو این موارد با ممانعت مجلس اصولگرا و ماجراهای پس از آن روبه‌رو شد.

ترکیه پس از روی‌کارآمدن «اردوغان»، «به صفر رساندن تنش با همسایگان» را به‌عنوان راهبرد اصلی خود در سیاست خارجی انتخاب کرد. ایده‌پرداز این دکترین، «احمد داوود اغلو» مشاور ارشد نخست‌وزیر در آن موقع بود که از اردیبهشت۱۳۸۸ به‌عنوان وزیرخارجه مشغول فعالیت شد.

با روی‌کارآمدن احمدی‌نژاد، انگار رقابت تنگاتنگی بین او و اردوغان در رابطه با اظهارنظرهای جنجالی پدید آمد. اظهارات جنجال‌برانگیز را تنها می‌توان یکی از وجوه اشتراک نخست‌وزیر وقت ترکیه و رئیس دولت وقت ایران دانست، چراکه از دیگر تشابهات این دو، رسیدن به قدرت اجرایی از ساختمان شهرداری بود. اردوغان در سال۱۹۹۴ یعنی حدود هفت‌سال پیش از نخست‌وزیرشدنش، شهردار استانبول بود و احمدی‌نژاد تا پیش از پیروزی در انتخابات ریاست‌جمهوری، شهردار تهران. از اظهارات جنجالی «اردوغان» می‌توان به موضوع «کشف قاره آمریکا توسط مسلمانان» اشاره کرد. احمدی‌نژاد نیز از این دست سخنان در کارنامه خود کم نداشت. یکی از موارد مورد اختلاف بین تهران و آنکارا، روابط عثمانی‌های سابق با اسرائیل است. ترکیه اولین کشور مسلمانی بود که بیش از ۶۰سال پیش موجودیت اسرائیل را به‌رسمیت شناخت که این موضوع به ایجاد روابط نزدیک و دوستانه‌ای بین دوکشور منجر شد. ترکیه و اسرائیل با هم قراردادهای تجاری متعددی امضا کرده‌اند. اسرائیل تسلیحات نظامی پیشرفته‌ای از جمله هواپیماهای بدون سرنشین را در اختیار ارتش ترکیه قرار داده است، اما در عین روابط نظامی و تجاری مبسوطی که دوطرف دارند، ترکیه از زمان نخست‌وزیری «اردوغان» در ظاهر، مواضع ضداسرائیلی اتخاذ می‌کند.

اما دراین‌بین، در موضوع «ضداسرائیلی»بودن، رقیبی نامحسوس برای «اردوغان» وجود داشت؛ «محمود احمدی‌نژاد». «اردوغان» برای جانماندن از رقابت با «احمدی‌نژاد»، در خلال مجمع جهانی اقتصاد در داووس، برگ برنده‌ای رو کرد که «احمدی‌نژاد» هرگز نمی‌توانست به آن دست پیدا کند. بهمن‌ماه۱۳۸۷، در پنلی که در مورد «غزه» برگزار شد، وی خطاب به «شیمون پرز»، رئیس‌جمهور رژیم اسرائیل گفته بود: «خیلی با صدای بلند حرف می‌زنید، شاید این ناشی از احساس جرمی است که مرتکب شده‌اید، اگر صحبت از کشتن باشد شما کشتار را خوب بلدید». او پس از ایراد این سخنان، جلسه را ترک کرد و به ترکیه بازگشت. سخنان تند «اردوغان»، علیه اسرائیل باعث شد تا محبوبیت ویژه‌ای در جهان اسلام پیدا کند، اما همین رقابت نانوشته در ضداسرائیلی‌بودن، باعث شد روابط بین تهران و آنکارا بهبود یابد.

اوج روابط دوستانه دولت‌های ایران و ترکیه در ماجرای هسته‌ای ایران، در سال۱۳۸۹ بود. اردیبهشت آن سال «برزیل»، «ترکیه» و «ایران» در تهران به بیانیه‌ای دست یافتند که طبق آن موضوع هسته‌ای ایران می‌توانست تا حد زیادی حل‌وفصل شود، اما کارشکنی‌های غرب و در رأس آنها آمریکا، باعث شد بیانیه به شکست بینجامد.

دوباره تنش

همان‌طور که دوستی ایران و ترکیه در زمان احمدی‌نژاد اوج یافت، تنش بین دوکشور نیز در همان زمان اوج پیدا کرد، اما این بار تنش بین تهران و آنکارا بر سر مسائل دوجانبه نبود؛ بحث برسر سوریه بود. از سال۲۰۱۱ که در ادامه دومینوی عربی، بحران سوریه آغاز شد، ترکیه «نمد» سوریه را آماده بافتن «کلاه»ی برای خود دید. به‌همین‌دلیل از ابتدا به حمایت از معارضین سوری پرداخت، اما پس از مدتی به‌صورت آشکارا «اردوغان» خواستار کناره‌گیری «بشار اسد» از دولت سوریه شد. همین‌جا بود که افتراق تهران و آنکارا شدت یافت. او و مجموعه دولت ترکیه همواره دولت سوریه را به کشتار شهروندان سوری متهم می‌کنند، ولی به حمایت‌های آنکارا از تروریست‌ها اشاره‌ای ندارند. همین مسئله چندین‌بار باعث مشاجره لفظی مقامات ایران و ترکیه در رسانه‌ها شد. آنها حمایت ایران از دولت سوریه را به چالش می‌کشند، درحالی‌که ایران همواره اتهامات ترکیه را رد می‌کند. این کشور در مقطعی نیز میزبان نشست معارضین سوری و برخی کشورها تحت عنوان «دوستان سوریه» نیز بود. فروردین سال۱۳۹۱ بود که اردوغان برای دیدار با مقامات ایرانی وارد تهران شد، اما این‌روزها دیگر روزهای دوستی ایران و ترکیه نبود و سوریه محل مناقشه بود. بااین‌حال تهران پذیرای او شد. «اردوغان» که آن‌زمان نخست‌وزیر ترکیه بود، پس از دیدار با «محمود احمدی‌نژاد»، رئیس‌دولت وقت، راهی مشهد شد تا با مقام‌معظم‌رهبری دیدار کند. او چندروز پس از ترک تهران، در اظهاراتی مدعی شد که «ایران به دلیل نداشتن صداقت، وجهه بین‌المللی‌اش را از دست می‌دهد.» عصبیت او در اظهاراتش را شاید بتوان به درخواست ایران برای جابه‌جایی شهر میزبان مذاکرات هسته‌ای ایران و گروه ۱+۵ از «استانبول» به «بغداد» قلمداد کرد. برخی خبرها از «مواضع ترکیه در مورد سوریه» به‌عنوان دلیل ایران برای درخواستش مطرح کردند. شاید هم بتوان این تغییرات در سیاست خارجی را به آغاز دوران «نوعثمانی‌گرایی» ترکیه و کنارگذاشتن سیاست «به‌صفررساندن تنش با همسایگان» ارزیابی کرد.

در این بین، سال گذشته «اردوغان» برای قبضه کامل قدرت، توانست با تغییر در ساختار قانون‌اساسی این کشور، نظام سیاسی را از پارلمانی به ریاستی تبدیل کند تا رئیس‌جمهوری نفر اول اجرایی شود و پارلمان از گردونه اعمال قدرت از طریق انتخاب نخست‌وزیر خارج شود. او مردادماه سال گذشته پس از ایجاد تغییرات قانونی، انتخابات ریاست‌جمهوری را برگزار کرد و پیروز آن شد و شهریورماه تشکیل کابینه داد تا پس از ۱۳سال درقدرت‌بودن از طریق نخست‌وزیری، به ادامه فعالیت سیاسی خود در بالاترین رده اجرایی این کشور ادامه دهد.

اما مسئله دیگری که اخیرا باعث شده ترکیه در مورد آن علیه ایران موضع‌گیری کند، بحران یمن است. بحران یمن که در اوج مذاکرات هسته‌ای ایران و گروه ۱+۵ آغاز شده، باز هم فرصتی برای ترکیه و «اردوغان»، میهمان امروز تهران شد تا به سیاست‌های منطقه‌ای ایران بتازد و تهران را به تلاش برای تسلط بر منطقه متهم کند. این سخنان که در آستانه سفرش به تهران بیان شد، با واکنش فوری وزارت خارجه ایران همراه بود که در غیاب سفیر ترکیه، کاردار این کشور در تهران را احضار و مراتب اعتراض تهران را به او اعلام کرد. همچنین «محمدجواد ظریف»، وزیر خارجه ایران نیز در پاسخ به اظهارات «اردوغان» گفته بود: «کسانی که با اشتباهات استراتژیک و سیاست‌های بلندپروازانه و خیالی خود، خسارات جبران‌ناپذیری به‌بار آورده‌اند، بهتر است با اتخاذ سیاست‌های مسوولانه، از ظرفیت‌های موجود جهت ایجاد آرامش و هم‌گرایی در منطقه استفاده کنند.» اظهارات رئیس‌جمهوری ترکیه واکنش برخی نمایندگان مجلس ایران را هم در پی داشت و آنها خواستار لغو سفر اردوغان به تهران شده بودند.

حالا رئیس‌جمهوری ترکیه پس از اظهارات جنجالی‌اش در تهران است؛ حضوری که می‌توان آن را به‌عنوان عقب‌نشینی واضح از مواضعش تلقی کرد.

چالش‌های آنکارا با همسایگان

از ترکیه به‌عنوان پل بین آسیا و اروپا، واقع در غرب آسیا و جنوب‌شرق اروپا، یاد می‌شود. این کشور با ایران، ارمنستان، گرجستان، عراق، سوریه، بلغارستان و یونان مرز زمینی دارد. تا پیش از روی‌کارآمدن حزب عدالت و توسعه، اولویت راهبردی سیاست خارجی ترکیه، عضویت در اتحادیه اروپا بود که با مخالفت‌های این اتحادیه روبه‌رو می‌شد و همچنان هم پابرجاست، اما پس از روی‌کارآمدن «اردوغان» دکترین سیاست خارجی این کشور «به‌صفررساندن تنش با همسایگان» تغییر یافت. این سیاست با اوج‌گیری بحران در خاورمیانه، عملا به‌نوعی به «تنش‌زایی» با همسایگان تبدیل شد. آنکارا اکنون غیراز چالش قدیمی با «یونان» بر سر قبرس، با اغلب همسایگان غیراروپایی خود درگیر تنش شده است

یونان: اختلاف بر سر حاکمیت قبرس؛ تنش بر سر کنترل بخشی از خاک قبرس از طریق دولت خودمختار در قسمتی از سرزمین‌های قبرس

ارمنستان: مسئله تاریخی؛ قتل‌عام ارامنه در زمان امپراتوری عثمانی؛ اشغال منطقه قره‌باغ توسط ارمنستان؛ بسته‌بودن مرزهای زمینی دوکشور روی یکدیگر

سوریه: حمایت ترکیه از مخالفان دولت سوریه از طریق بازگذاشتن مرزها برای عبورومرور آنها؛ گزارش‌هایی مبنی‌بر ترانزیت سلاح برای تروریست‌های داخل سوریه از طریق ترکیه؛ استقرار موشک‌های پاتریوت در مرزهای سوریه؛ اظهارات تند مقامات دوکشور علیه یکدیگر

عراق: زدوخوردهای مرزی؛ مسئله کردها؛ شائبه‌ها در مورد خرید نفت از تروریست‌های داعش

ایران: موضع‌گیری‌های تند و اتهامات مقامات ترک در مورد مبارزه ایران با تروریسم در منطقه، مانند اختلاف در مورد سوریه و یمن؛ همکاری‌های ترکیه و اسرائیل؛ استقرار موشک‌های ناتو در ترکیه

گزارش

یمن، موضوع مذاکرات ظریف درپاکستان

• فردا (چهارشنبه) وزیر خارجه ایران راهی اسلام‌آباد می‌شود. اخبار نشان می‌دهد علاوه‌بر روابط دوجانبه، مسئله یمن در این سفر تاثیر خواهد داشت. تنها یک‌روز بعد از آنکه او و دولت ایران میزبان رئیس‌جمهوری ترکیه بودند که آن‌هم تحت‌تاثیر ماجرای یمن و دخالت نظامی عربستان در این شبه‌جزیره بود. این در حالی است که روز دوشنبه، پارلمان پاکستان برای تصمیم‌گیری در مورد پیوستن به ائتلاف به رهبری عربستان سعودی علیه حوثی‌ها، جلسه‌ای فوق‌العاده تشکیل داده است. خواجه آصف، وزیر دفاع پاکستان در این نشست گفته که عربستان رسما خواستار سهیم‌شدن هواپیماها، کشتی‌ها و سربازان زمینی پاکستان در ائتلاف علیه حوثی‌ها شده است. به گزارش خبرگزاری فرانسه، آصف خبر داده که محمدجواد ظریف، برای گفت‌وگو درباره بحران یمن به اسلام‌آباد سفر می‌کند. پاکستان باوجود رابطه نزدیک با عربستان، تاکنون از پیوستن به این ائتلاف خودداری کرده و هفته گذشته نخست‌وزیر این کشور، گفت: تصمیم‌گیری در این مورد باید در نشست فوق‌العاده پارلمان و «پس از بحث‌های درست» انجام گیرد. این در حالی است که سخنانی مبنی‌بر تمایل دولت افغانستان برای پیوستن به جریان ائتلاف عربی با رهبری و دخالت نظامی عربستان در یمن هم به راه افتاده است.

روز گذشته وزیر کشور تاکید کرد که «مایلیم با پاکستان در حل‌وفصل مسایل منطقه به‌ویژه یمن همکاری کنیم.» رحمانی‌فضلی در مراسم جشن روز ملی پاکستان که با حضور نمایندگان کشورهای مختلف جهان در تهران برگزار شد با تبریک روز ملی پاکستان به دولت و ملت این کشور و با اشاره به توافقات نوزدهمین نشست کمیسیون مشترک دو کشور ایران و پاکستان در اسلام‌آباد گفت: «مایلیم با پاکستان در حل‌وفصل مسایل منطقه‌ای به‌ویژه مسایل یمن همکاری لازم را داشته باشیم.» وزیر کشور با اشاره به نتایج مهم مذاکرات هسته‌ای ایران و کشورهای ۱+۵ گفت: «در این مذاکرات به همه کشورهای جهان ثابت کردیم که استفاده از انرژی هسته‌ای حق مسلم مردم ایران است و دنیا این حق را پذیرفت و با دفاع از حق خود گام‌های مهمی در تنش‌زدایی و گسترش صلح در جهان برداشتیم.»